

Δεν γνωρίζουμε πότε ακριβώς έγινε αλλά η θεά, που απέκρουσε τον έρωτα του Δία και του Ποσειδώνα και υποτάχθηκε σ' αυτούς παρά τη θέλησή της, κάποτε αγάπησε έναν κοινό θνητό. Ήταν ο ήρωας Ιασίωνας, που τριγυρούσε στην Κρήτη. Η θεά πάλευε καιρό μέσα της να σιγάσει τον έρωτά της για τον θνητό, που την έκανε να νιώθει ντροπή. Όμως, τα αισθήματά της αποδείχτηκαν πιο δυνατά. Ενώθηκαν σ' ένα χωράφι οργωμένο τρεις φορές αλλά δεν πρόλαβαν να χαρούν την αγάπη τους. Οργισμένος ο Δίας από το θράσος του νεαρού να αγγίξει μια θεά, τον κεραύνωσε. Η Δήμητρα, όμως, έμεινε έγκυος κι έφερε στον κόσμο τον Πλούτο, αυτόν που χαρίζει όλα τα αγαθά από την καλλιέργεια της γης, πάνω στην οποία δημιουργήθηκε.

Αν και θεά, όπως άλλωστε και οι περισσότεροι από τους κατοίκους του Ολύμπου, είχε συναισθήματα αγάπης και μίσους καθαρά ανθρώπινα. Όταν είδε πως ο βασιλιάς της Σικυώνας, Πλημναίος, ήταν βυθισμένος στη λύπη, επειδή πέθαιναν όλα του τα παιδιά μόλις γεννιόνταν, ανάστησε τον τελευταίο του γιο, τον Ορθόπολη, και τον ανάθρεψε η ίδια. Στους κατοίκους της αρκαδικής Φενεού, που της έδειξαν το πέρασμα για το βασίλειο του Άδη, όταν αναζητούσε την κόρη της, χάρισε την δυνατότητα να μη σκοτώνονται πάνω από εκατό άνδρες σε κάθε πόλεμο. Αντίθετα, τον Ερυσίχθονα, που έκοψε την ιερή της λεύκα, τον καταδίκασε σε αιώνια πείνα, ενώ τον Λύγκο, που προσπάθησε να σκοτώσει τον ευνοούμενό της, Τριπτόλεμο, τον μεταμόρφωσε σε αιμοβόρο λύγκα.

Για τις περιπέτειες του Άδη λίγα πράγματα είναι γνωστά. Ξέρουμε πως νικήθηκε από τον Ηρακλή και πληγώθηκε, όταν ο ημίθεος κατέβηκε στον Κάτω Κόσμο για να πάρει τον Κέρβερο, στα πλαίσια των άθλων του. Ο Άδης κατέφυγε τότε στον Όλυμπο για να γιατρευτεί.

Ο ίδιος είχε έμβλημα το κυπαρίσσι αλλά του προέκυψαν και η μέντα και η λεύκα, καθώς κατέφυγε σε μεταμορφώσεις, προκειμένου να εξιλεωθεί στα θύματα του ερωτικού του πόθου, που άλλωστε δεν ήταν πολλά. Γνωρίζουμε μόνο δύο:

Η Μίνθη ήταν μια νύμφη του Κάτω Κόσμου. Ο Άδης την ερωτεύτηκε και κοιμήθηκε μαζί της αλλά είτε η Περσεφόνη είτε η Δήμητρα την κομμάριασε. Ο Άδης τη μεταμόρφωσε στο φυτό μέντα, το οποίο και του προσφερόταν στις κηδείες.

Η Λεύκη ήταν μια από τις Ωκεανίδες φίλες της γυναίκας του. Ο Άδης την κατέβασε και την εγκατέστησε στον Κάτω Κόσμο. Όταν με τον καιρό η Λεύκη πέθανε, ο θεός τη μεταμόρφωσε σε λεύκα, το μόνο δέντρο που μπορεί να φυτρώσει εκεί, χάρη στα ασημένια του φύλλα.

(τελευταία επεξεργασία, 2 Δεκεμβρίου 2020)